

במדינה

הודיעו לנו מייד שהוא מת? הם הרי יודעים שאחרי זמן מסויים במקרה יש בדיקות מסוימות שלא ניתן יותר לעשות.

דרכי־חיים

הגופה נשכחה

במקרה

גופתו של אליהו

הוחזקה במקרה

12 יום — אחיו ערך חקירה

פרטית וגיזה את האמת

„אליהו מת. זה קרה לפני שנים־עשר יום“ בישרה העובדת הסוציאלית. כך נודע לניסים שבתאי על מותו של אחיו החורג אליהו בן ה־46 (בנה של אמו מבעלה הראשון). ההודעה נמסרה במיקרה, כאשר הלכה חמותו של ניסים לקבל את המחאת־הסעד החודשית שלה. בלישכת־הסעד ב־כפר־שלם.

עוד באותו יום, ה־27 בפברואר 1975, נסע ניסים (26), פועל בבית־החרושת ל־יהלומים, לבית־החולים היגלי־יפה בחדרה, לקבל את גופת אחיו. היתה זו תחילתה של חקירה פרטית, שהחליט לערוך לאחר ש־התעורר חשד בליבו כי אחיו המנוח נפטר בנסיבות מיסתוריות.

500 ל"י להעברת הגופה. אליהו היה מאושפז קרוב ל־6 שנים בסנטוריום פרטי בבנימינה, שליד זיכרון־יעקב. סיפר השבוע ניסים שבתאי, „אחרי שהודיעו לי שהוא מת כבר לפני 12 יום, נסעתי ל־בית־החולים ב־27 בחודש. שם אמרו לי שהביאו אליהם את אחי מהסנטוריום עוד ב־12 בחודש, ויומיים אחרי זה הוא מת.

חמש שעות ניסיתי לדבר עם מנהל בית־החולים, רציתי לברר מה היתה סיבת המוות. המנהל סירב לדבר אתי. ביקשתי שיחתמו על תעודת־הפטירה של אחי. ספקי־הקבלה בבית־החולים התקשר עם ד"ר פלטינק, ושמעתי שהרופא אומר לו שאחי מת מלקת־ריאות.

„ביקשתי לראות את הגופה של אליהו. כשהוציאו אותו מהמקרה, ראיתי שהוא התייבש לגמרי אחרי 12 הימים שהחזק שם. הם אמרו לי ששלחו אלינו הביתה הודעה על מותו, אבל אנחנו לא קיבלנו אותה בגלל שעברנו לגור ברחוב אחר.

„אם היו רוצים למצוא אותנו, כדי להודיע לנו שהוא מת, יכלו להגיע אלינו בקלות. מדוע לא ניסו לאתר אותנו בעזרת לישכת־הסעד? הרי הסנטוריום בבנימינה היה מקבל את הוצאות־אישפוזו מהלישכה. אם חמותי לא היתה הולכת לקבל את ה־המחאה החודשית שלה, לא היינו יודעים עד היום שהוא מת ושוכב במקרה.

„למחרת היום, ב־28 בפברואר, נסעתי למיטטרה וזכרון, ומשם לסנטוריום. החלטתי לערוך חקירה פרטית. משהו הסריח לי בכל העסק, שם אמרו לי שאחי נשלח ל־בית־החולים בחדרה בגלל שלא הרגיש טוב. הזרתי לבית־החולים, והפקיד בחדר־המיון דרש ממני 500 לירות כדי להעביר את גופת אחי למכון הפתולוגי באב־כביר. „נסעתי שוב למיטטרה וזכרון, ומשם לבית־המישפט בחדרה, וקיבלתי את צו השופט. אמרתי שאין לי מאין לשלם 500 לירות כדי להעביר את הגופה לאב־כביר, ואפילו אם היה לי הכסף, לא הייתי משלם מפני שלדעתי, המדינה היא שצריכה לברר מה היתה סיבת מותו של אחי.

סתימה בעורק־הלב. „שוב נסעתי למיטטרה, ואחרי שדרשתי מהשוטרים שייתרבו, הוסכם שהם יעבירו את הגופה לאב־כביר לא על חשבוני. הפרופסור מ־המכון הפתולוגי הסביר לי שסיבת המוות היתה סתימה בעורק־הלב של אחי, אבל הוא אמר שבלתי־אפשרי לעשות את כל הבדיקות, מפני שהגופה הוחזקה במקרה למעלה משבועיים.

„קברנו את אליהו ב־2 במארס 1975, בערך שלושה שבועות אחרי מותו. אני עדיין ממתין לתוצאות הסופיות של בדיקות קות סיבת־המוות, כי הפרופסור אמר ש־הם צריכים לעשות בדיקות נוספות. ב־אוגוסט ירושלים, הוא אמר לי שאבוא אליו עם עורך־דין, או עם רופא.

„אני חושב שאני יודע מה קרה כאן. הם נתנו לאחי תרופות נגד דלקת־ריאות. בעוד שהוא סבל דווקא מהלב, אבל יש כמה דברים שאני לא מבין: למה לא

אח שבתאי

מעלימים את האמת

הגיבה ממלאת־מקום דוברת מישרד־הבריאות: „קיבלנו את הפרטים, אנו חוקרים את המיקרה.“

עיריות

דלתות

המריבה

מה לוועדת־הכספים

שד העירייה ודחת־הקנת

דלתות ומחיצות?

הדיון בוועדת־הכספים של עיריית־תל־אביב היה סוער. חברי האופוזיציה הרימו קולם בצעקות, ודרשו הסברים. כל המאזין מבחוץ יכול היה לחשוב כי מדובר לפחות בפרשת ההלוואות של כספי עמידר ל־עירייה באמצעות המתווך אליהו שמי, או במחדלי הביטחון בעיר.

אבל לא. הנושא היה: הדלת במישרד דובר־העירייה.

ובכן, את ראש האופוזיציה אליהו שפייר, לא הטרידה כנראה העובדה ש־העירייה לוקחת הלוואה מתוך־לארץ, ב־ריבית של 22% לשנה, או העובדה ש־לוקחים הלוואה מקרן ממשלתית ומשלמים דמי־תיווך לבנקים. הוא דרש לדון, ב־מיסגרת הדיון בתקציב, האם הכרחי ל־הוסיף דלת במישרד דובר־העירייה של עיריית תל־אביב.

דלתות והלוואות. נראה כי נושא הדלתות רגיש מאד, שכן גם נציג אחר במועצת העיר, פייבל קנטור, דרש לדעת האם אי־אפשר לדחות את התקנת המחיצה בלישכת ראש אגף מיפעל־המים.

בעוד נציגי האופוזיציה עוסקים בדלתות היה זה דווקא יצחק מוריץ, האחראי מטעם ההגלת העיר לנושא הכספים, ששאל האם לא ניתן להקטין את הריבית והעמלות על ההלוואה במטבע זר, שכן חלק מן ה־כסף בא מן הממשלה. הוא גם שאל מדוע באה ההלוואה מקרן ממשלתית בתיווך בנק הגובה עמלה.

בדיון שהתפתח הודיע ראש העיר, שלמה (צ׳יץ) להט, כי בפגישתו הקרובה עם יושב־ראש מרכז השלטון המקומי, יבקש דיון עם האוצר בנושא עמלות התיווך של בנקים המגייסים הלוואות, במגמה ש־מישרד־האוצר יאפשר לעיריות לקבל הלוואות ישירות מגופים ציבוריים, יחסוך כך את דמי התיווך לעירייה.

המפתח לעתיד ילדיך נמצא בידיך

צפויה התייקרות גדולה בשכר-הלימוד במוסדות להשכלה גבוהה, ושנת לימודים אחת תעלה אלפי לירות.

כל תושבי הארץ יכולים לחסוך לחינוך גבוה ב"גחלת" ולצבור סכומים לכיסוי הוצאות שכר-לימוד של הנהנה במוסד להשכלה גבוהה.

החסכונות לחינוך גבוה נושאים 7% ריבית מצטברת, כשהקרן והריבית צמודים למדד המחירים לצרכן, ופטורים ממס־הכנסה. הריבית וההצמדה מגיעים לאחוזים הגבוהים ביותר של רווח נטו, גם כשהחוסך פורש מהתכנית, מסיבה כלשהיא, בכפיפות לתנאים הכלליים.

כן מבוטחים החוסכים בכיטוח חיים להכטחת רציפות התשלומים במקרה של פטירת החוסך או נכותו המלאה.

בתום תקופת החסכון, שבחר החוסך, משלמת "גחלת" את המגיע עבור הסטודנטים לכל מוסד להשכלה גבוהה בארץ ובחו"ל.

תקופת החסכון המנימלית היא 3 שנים והמרבית 20 שנה, החל מגיל לידה. המקדים להירשם - תשלומיו קטנים יותר

הצטרף לרבעת החוסכים לחינוך גבוה ב"גחלת"

גחלת גמול חסכון לחינוך תיכון וגבוה מיסודה של עיריית תל-אביב-יפו

ההרשמה - בכל לשכות המודיעין העירוניות ובמשרד "גחלת", אלנבי 91. ת"א

הרי זלצמן - אלברט ר. ברוקולי

רוג'ר מור
הוא גבורו של יאן פלמינג

גיימס בונד 007

האיש בעל אקדח הזהב

THE MAN WITH THE GOLDEN GUN

כריסטופר לי - בריט אקלנד

כחא: ג'א' המילטון

מוסיקה: ג'ון בארי

תל אביב „סינמה 1“	תל אביב „חוד“
חיפה „ארמון“	ירושלים „הבירה“

ברוס 71 United Artists

בעיות ולבטים

בחיי המיין

מאת

הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

המנוי

קיבלת חשבון, אנא, פרע אותו בהקדם.

מחלקת המינויים